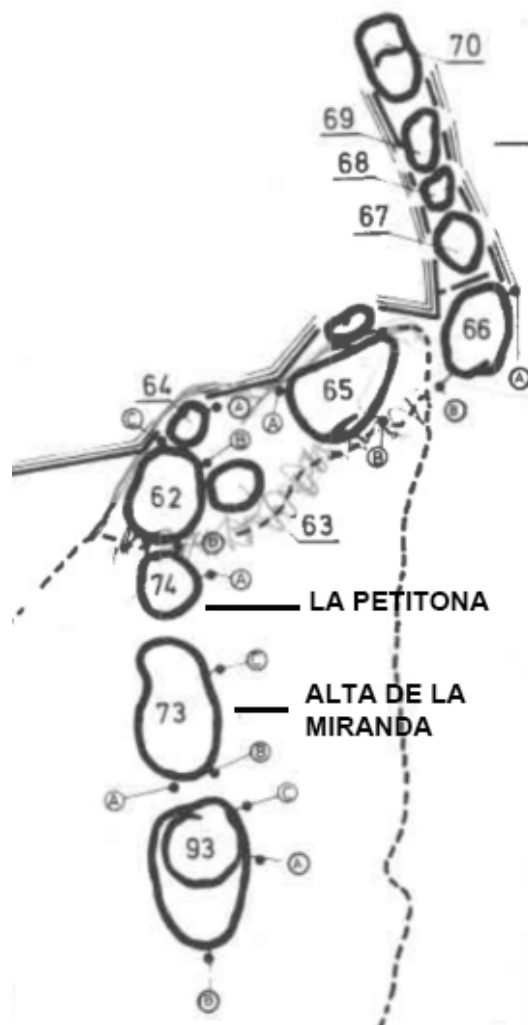

La Petitona, la Xica de la Miranda i la Panxeta, agulles bellugadisses

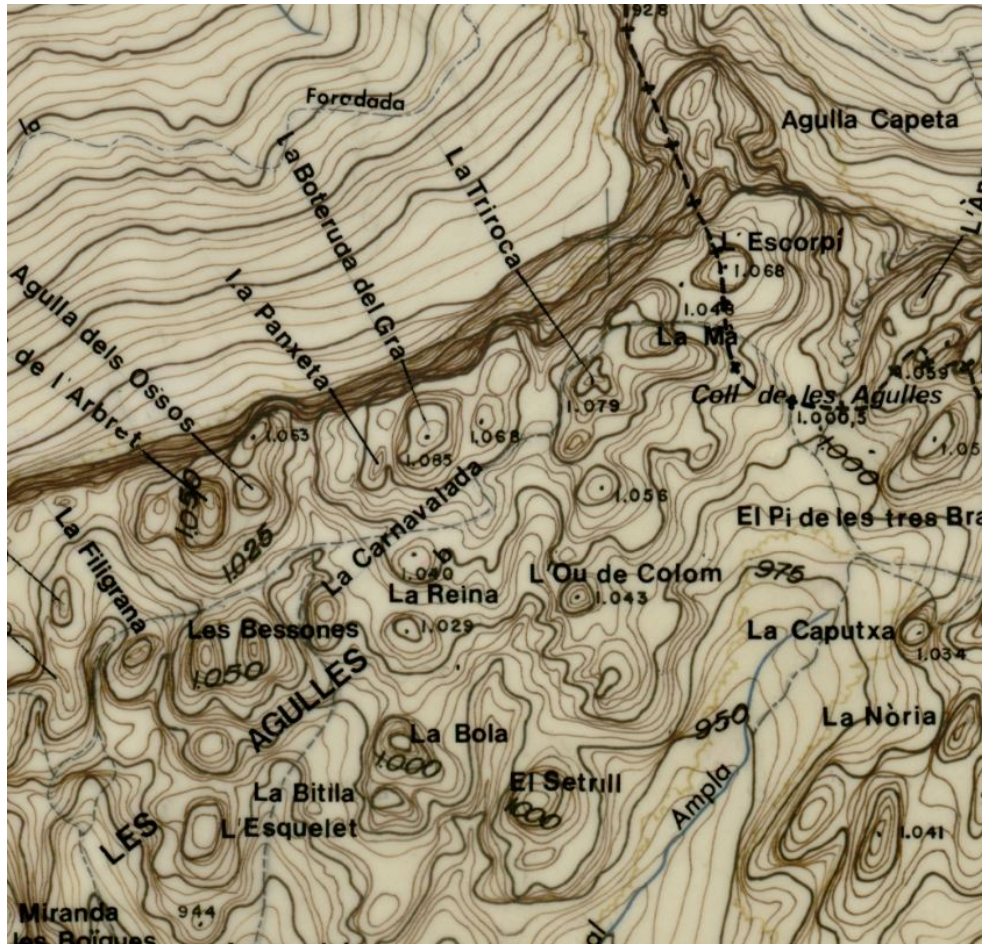
La complexitat de la regió d'Agulles comporta alguns errors en les descripcions d'algunes roques i, especialment, la dificultat en la correcta interpretació topogràfica. Un exemple d'això és la discrepància d'alguns autors en situar les agulles anomenades la Petitona, la Panxeta i la Xica de la Miranda.

Josep Mª Rodés i Ferran Labraña esmenten una roca anomenada la Petitona en el seu llibre *Roques Parets i Agulles* (1972). Aquesta roca està identificada amb el número 74 de la catalogació de Ramon de Semir. Curiosament només surt llistada en la relació d'agulles de la zona oriental o del refugi de la regió d'Agulles, però no hi ha cap recensió per la seva escalada. Al costat d'aquesta roca situa, al nord la Tri-roca amb els números 62-63-64 i l'Alta de la Miranda al Sud, amb el número 73.

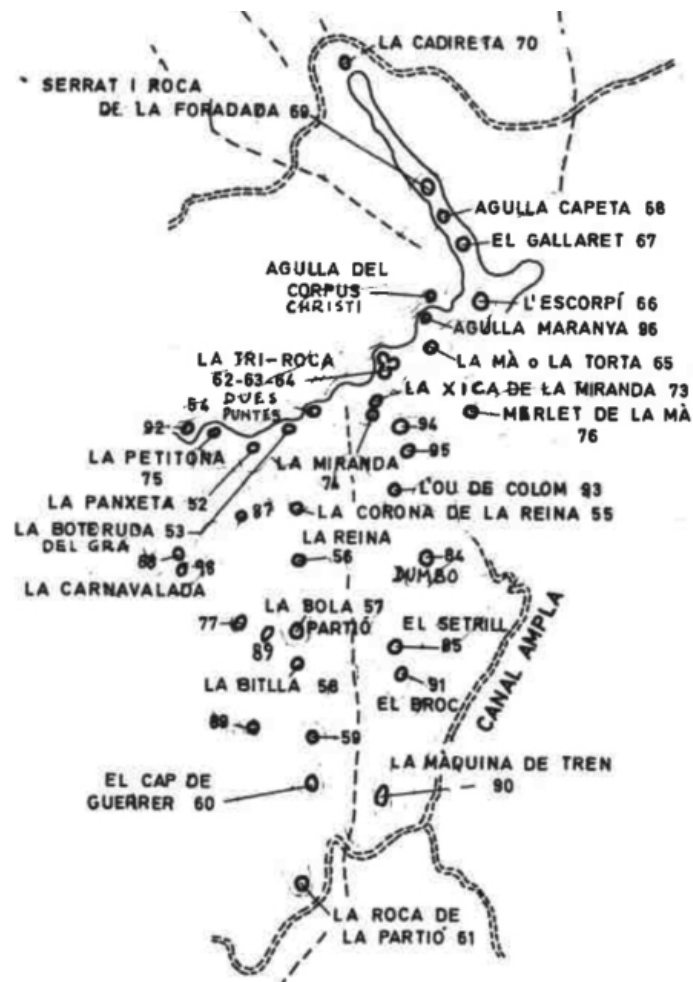
Croquis de la regió oriental
d'Agulles segons J.M. Rodés i F.
Labraña 1972

La cartografia d'aquesta època no recull amb precisió la situació d'aquestes roques i, tot i representar-les cartogràficament, algunes no són etiquetades. Aquesta situació és perfectament constatable en la cartografia de Montserrat editada per la Diputació de Barcelona l'any 1976.

Cartografia de la Diputació de Barcelona, edició 1976

Pocs anys després, 1977, Josep Barberà esmentà, en la seva obra *Montserrat pam a pam* (1977), una agulla amb el nom de la Petitona identificada amb el número 75 de la catalogació de Ramon de Semir. Es tracta d'una roca de petites dimensions per la seva cara sud. En el croquis de la secció de les Saques, Josep Barberà situà aquesta roca formant part de la cara nord entre la roca 92 i la Panxeta (nº 52).

Croquis de la secció de la Bola segons Josep Barberà, 1977

La proposta de Josep Barberà capgirava la identificació feta per Josep Maria Rodés i Ferran Labraña. Canviava de posició i numeració l'agulla Petitona, i modificava també l'ordre de situació les agulles 73 i 74. Per Rodés i Labraña la 74 estava al nord de la 73, al costat de Tri-roca, Barberà inverteix l'ordre i situa al nord la 73, al costat de la Tri-roca, i al sud hi col·loca la 74. Tots els autors coincideixen anomenar, de forma similar, aquesta roca de més al sud com l'Alta de la Miranda (Rodés i Labraña) o simplement la Miranda, en el cas de Barberà. Mentre que la es troba al nord per Rodés i Labraña és la Petitona o la Xica de la Miranda en el cas d'en Barberà. Com pot comprovar-se el desacord és total.

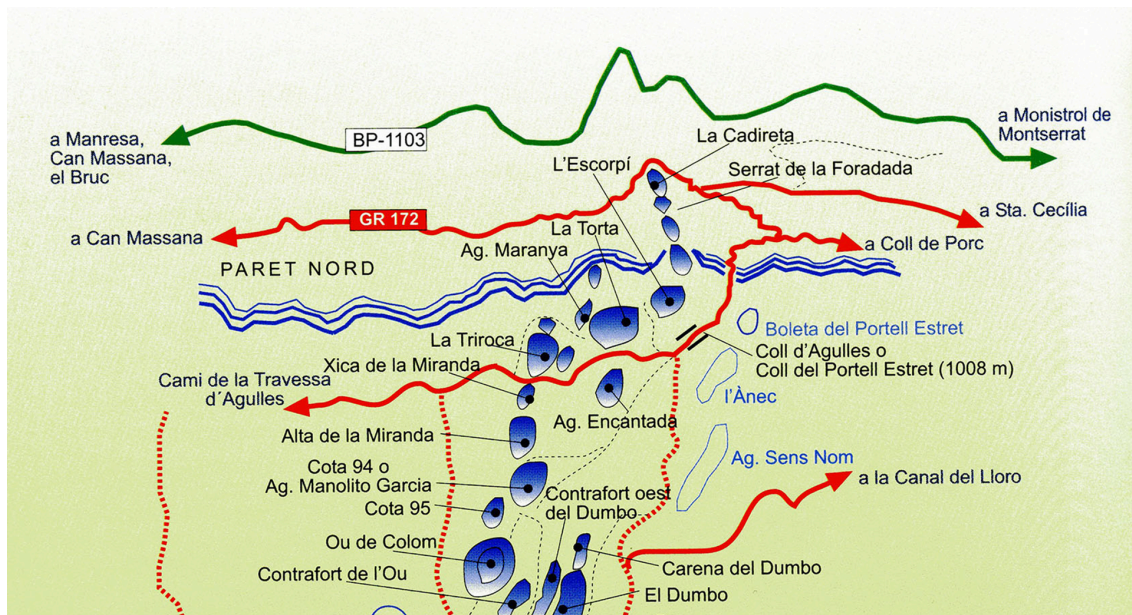
Aquesta confusió ha condicionat els continguts de moltes de les ressenyes d'escalada d'aquesta zona així com la identificació topogràfica en la majoria de cartografies. A més, hi hagut el problema afegit que, donada la proximitat d'algunes d'aquestes roques, no sempre han estat ben representades en les projeccions topogràfiques. En la majoria de ressenyes de senderisme en la regió d'Agulles s'explica que el camí de la travessa d'aquesta regió hi ha un moment

que passa per una escletxa rocosa entre la Tri-roca i la Petitona. Tot aquest embolic s'evidencia en la ubicació d'algunes d'aquestes agulles: la Petitona, la Xica de la Miranda i la Panxeta en les diverses cartografies de l'editorial Alpina on es constata també la no representació de la roca de l'Alta de la Miranda.

Mapa editorial Alpina de 2015

La cartografia de l'Institut Cartogràfic i Geològic és eclèctica i no etiqueta les cotes. Cal advertir de l'error en la denominació de Boter del Gra per la roca Boteruda del Gra, i la imprecisa situació d'aquesta característica roca.

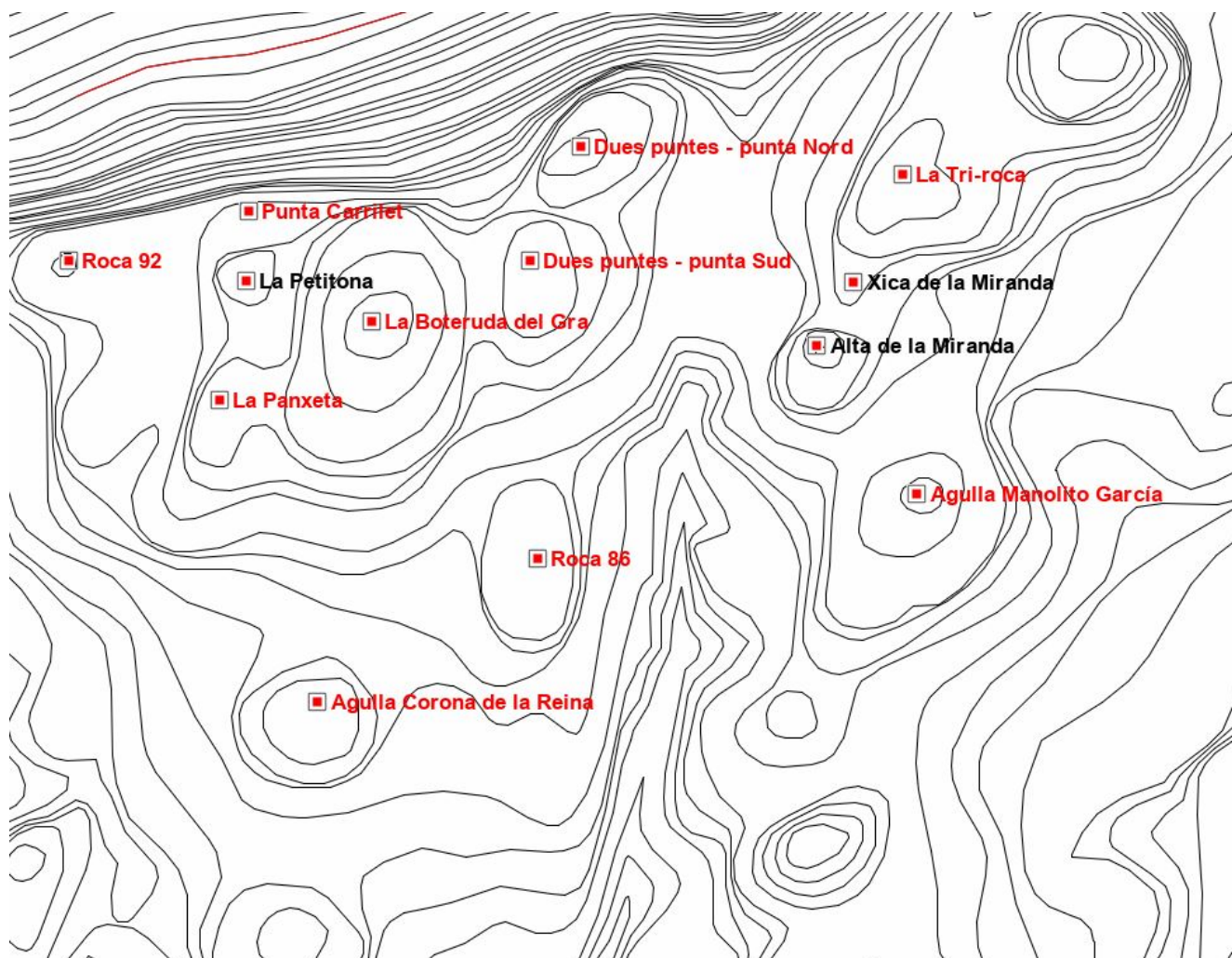
Croquis de la zona oriental de la regió d'Agulles segons Josep Miquel Dalmau, 2011

L'any 2018, Bombers de la Generalitat ha publicat una cartografia orientada a les actuacions de rescat a la muntanya on es representa aquestes roques també seguint les pautes indicades per Josep Barberà, tot i que hi ha algun error en la identificació d'alguna agulla. En concret es diu que l'agulla Manolito García és l'Alta de la Miranda, quan es tracta de dues entitats diferenciades.

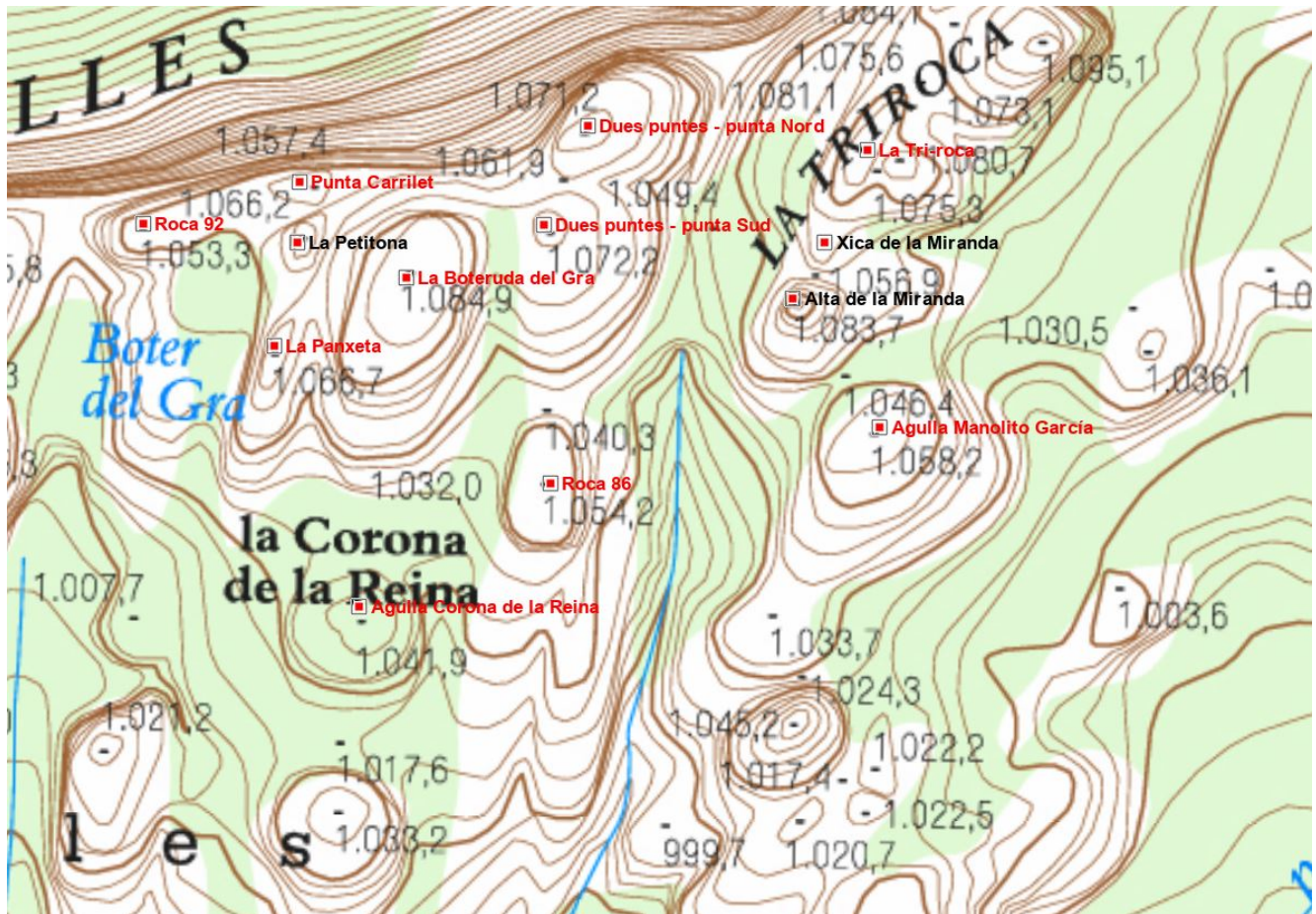

Cartografia de la zona oriental d'Agulles, Bombers de la Generalitat, 2018

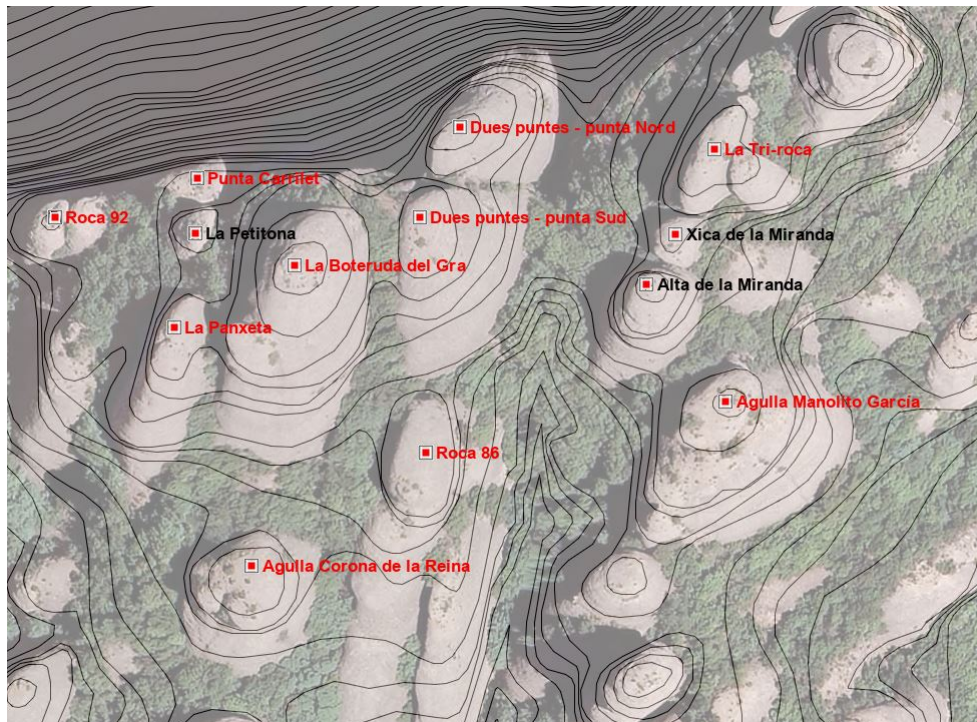
A partir de tota la informació recollida es suggereix prendre com a referència per l'ordenació d'aquestes tres roques, la Petitona, la Xica de la Miranda i l'Alta de la Miranda, la proposta feta per Josep Barberà en el seu llibre *Montserrat, pam a pam*. El temps ha potenciat un ús, especialment relacionat a l'escalada, que ha consolidat uns determinats noms a unes roques en detriment d'altres. Per la qual cosa, sembla consolidar-se més, en aquest cas concret de la Petitona, la situació donada per Josep Barberà en detriment de la donada originalment per en Josep Mª Rodés i Ferran Labraña. En les següents imatges es proposa la ubicació d'aquestes agulles.

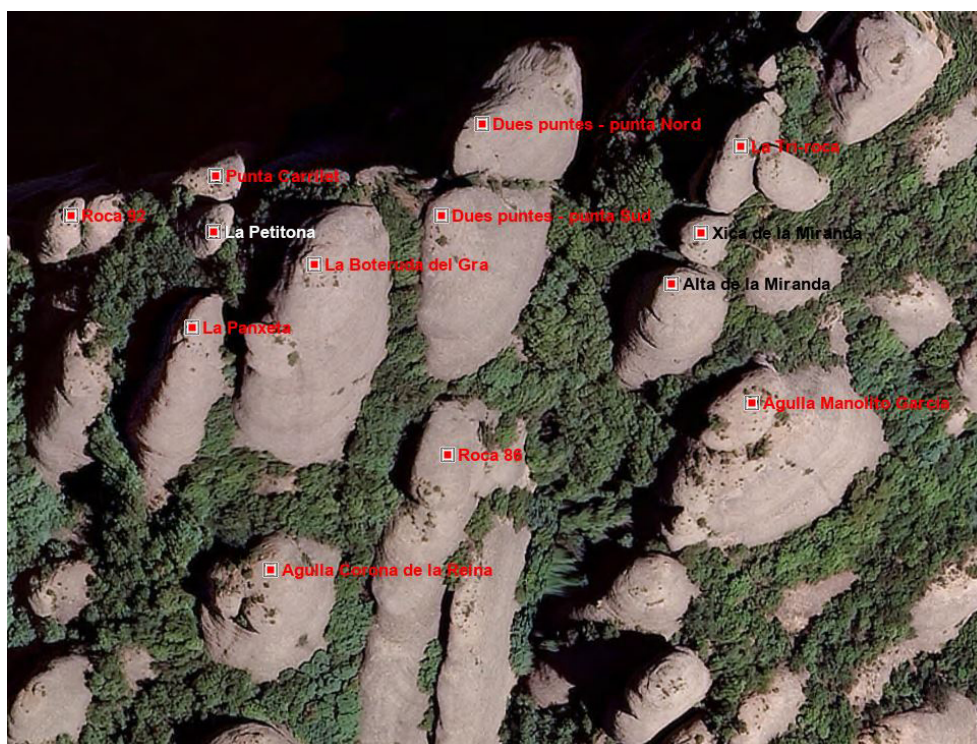
Corbes de nivell (simplificada) de la zona oriental de la regió d'Agulles

Representació d'algunes agulles de la zona oriental de la regió d'Agulles.
Cartografia de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

Representació d'algunes agulles de la zona oriental de la regió d'Agulles. Cartografia de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

Representació d'algunes agulles de la zona oriental de la regió d'Agulles. Cartografia de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya

Algunes cartografies actuals haurien de revisar la situació d'aquestes tres agulles i introduir les oportunes correccions. Així, qui faci servir el mapa de l'editorial Alpina, per ser la millor cartografia disponible d'aquesta regió, cal tenir present que la Panxeta és la Petitona i la cota identificada com la Petitona és l'Alta de la Miranda i queda sense representació la Xica de la Miranda, mentre que la nomenada com a Xica de la Miranda és realment l'agulla Manolito García.